

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ye-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

רבדמב רפסמ תרטפה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

הפטרות מספר במדבר ק"ג

הפטרות במדבר סיני בהרי עשר בהושע סימן ב' :

מספר בני-	88888888888888888888	00
ישראל כחול הים	00	00
אשר לא-ימד	00	00
ולא יספר והיה	00	00
במקום אשר-	88888888888888888888	00

יאמר להם לא-עמי אתם יאמר להם
 בני אר-תי : ונקבצו בני-יהודה ובני-
 ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו
 מן-הארץ כי גדול יום יורעאד : אמרו
 לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה : ריבו
 באמכם ריבו כי-היא לא אשתי ואנכי לא
 אישה והסר זנוניה מפניה ונאפוניה מבין
 שדיה : פן-אפשיטנה ערמה והצנניה
 כיום הנודעה ושמתיה כמדבר ושתייה כארץ
 ציה ותמתיה בצמא : ואת-בניה לא אנתם
 כי-בני זנונים תמה : כי-ונתה אפם הובישה
 הורתם כי אמלה אלקה אחרי מאהבי נחני
 לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוני :
 לכן הנני-שד אר-יבדך בסירים ובדרכי
 את-נדרה ונתיבותיה לא תמצא : ורדפה
 את-מאחביה ולא-תשיג אתם ובקשתם
 ולא תמצא ואמרה אלקה ואשובה אר-
 אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה : והיא
 לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש
 והיצהר ולסוף הרביתי לה ונתב עשו לבקעל :
 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי

במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את-
 ערותה : ועתה אגלה את-נבלתה לגיני
 מאחביה ואיש לא יצילנה מידי : והשבתי
 כל-משושה חנה חדשה ושבתה וכל מועדה :
 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אנתה
 המה לי אשר נתנו-לי מאחבי ושמתים לי-ער
 ואכלתם תית השדה : ופקדתי עליה את-
 ימו הבעלים אשר מקטיר להם ותעד נזמה
 וחליתיה ותלך אחרי מאחביה ואתי שכתה
 נאס-יתה : לכן הנה אנכי מפתיחה והלכתה
 המדבר ודברתי על-לבה : ונתתי לה את-
 ברמיה משם ואת-עמק עכור לפתח תקווה
 וענתה שמה כימי געוריה וכיום עלותה
 מארץ-מצרים : והיה ביום-ההוא נאס-
 יד-יה תקראי אישי ולא תקראי-לי עוד
 בעלי : והקרתי את-שמות הבעלים מפיה
 ולא יזכרו עוד בשמם : וקרתי להם ברית
 ביום ההוא עם-הית השדה ועם-עוף השמים
 והמש הארמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור
 מן-הארץ והשכבתים לבטח : וארשתיך
 לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט
 ובהסד וברחמים : וארשתיך לי באמונה
 ונדעת את-יהונה :

הפטרות נשא בשופטים בסימן ל"ג :

ויהי איש אחד מצרעה מושפחת הדני
 ושמו מגוח ואשתו עמררה ולא
 ילדה : ונראה מלאך-יהונה אר-האשה
 () () () ()
 77 ויאמר

ותאמר אליה הנה נא את-עקרה ולא ילדת
 והרית וילדת בן : ועתה השמרי נא ואל-
 תשתי גין ושקר ואל-תאכלי כל-טמא :
 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא-יגלה
 על-ראשו כי-גזיר אלהים יהיה הפער מן-
 הבטן והוא יתל להושיע את-ישראל מיד
 פ' שתים : ותבא האשה ותאמר לאישה
 לאמר איש האלהים בוא אלי ומראהו
 במראה מלאך האלהים נורא מאד ולא
 שאלתיהו אי-מנה הוא ואת-שמו לא-הגיד
 לי : ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה
 אל-תשתי גין ושקר ואל-תאכלי כל-
 טמא כי-גזיר אלהים יהיה הפער מן-
 הבטן עד-יום מותו : ויעתר מנחם אל-יהוה
 ויאמר בי ארוני איש האלהים אשר שלחת
 יבא-נא עזר אלינו ויזרנו מה-נגשה לנו
 הלמד כדגש היוקר : וישמע האלהים בקול
 מנחם ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה
 והיא יושבת בשדה ומנחה אישה אין עמה :
 ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר
 אליו הנה נראה אלי האיש אשר-בוא ביום
 אלי : ויקם וילך מנחם אחרי אשתו ויבא
 אל-האיש ויאמר לו האתה האיש אשר-
 דברת אל-האשה ויאמר אני : ויאמר מנחם
 עתה יבא דברך מה-יהנה משפט הפער
 ומינשהו : ויאמר מלאך יהוה אל-מנחם
 מכל אשר-אמרת אל-האשה תשמר :
 מכל אשר-וצא מפני הין לא תאכלי גין

ושקר אל-תשת וכל-טמא אל-תאכל
 כל אשר-צויתיה תשמר : ויאמר מנחם
 אל-מלאך יהוה נעצרה-נא אותך ונגשה
 לפניך גרי עדים : ויאמר מלאך יהוה אל-
 מנחם אם-תעצרני לא-אכל בלחמך ואם-
 תגשה עלה ליהוה תגלה כי לא-ידע מנחם
 כי-מלאך יהוה הוא : ויאמר מנחם אל-
 מלאך יהוה מי שמך כי-יבא ימי דברך
 וכבר-נודע : ויאמר לו מלאך יהוה לקח
 זה תשאול לשמי והוא יתרא פלאי : ויקח
 מנחם את-גרי העדים ואת-המנחה ונעל על-
 הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנחם ואשתו
 ראים : ויהי בעלות הלהב מעד המזבח
 השמימה ויגעל מלאך-יהוה בלהב המזבח
 ומנחם ואשתו ראים ויפלו על-פניהם
 ארצה : ולא-נסף עוד מלאך יהוה להראה
 אל-מנחם ואל-אשתו אז ידע מנחם כי-
 מלאך יהוה הוא : ויאמר מנחם אל-אשתו
 מות-נמות כי אלהים ראינו : ותאמר לו
 אשתו לו הפן יהוה לתמיתנו לא-לקח
 מיתנו עלה ומנחה ולא הראנו את-כר-
 אלה וקצרת לא השמיגנו כזאת :
 ותגד האשה בן ותקרא את-שמו
 שמשון ויגדל הפער ויברכהו יהוה :
 ותתל רוח יהוה לפעמו במחנה-גן בין
 צרעה ובין אשתאול :
 חפטרת כהעלותך בהרי עשר כוכבי ס' ב' :
 רני ושמתי בת-ציון כי הגני-בא ושכנתי
 בתוכך

ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש אל-רעהו אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה : וישב המלאך הדבר בי ויערני באיש אשר יעור משנתו : ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר קרי ויאמר ראיני והנה מנורת זהב כלה ונלה על-ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לפרור : אשר על-ראשה : ושנים זיתים עליה אחד מימין הנלה ואחד על-שמאלה : ואען ואמר אל-המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני : ואען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל-דורבנך לאמר לא בחיל ולא בכח כי אס-ברוהי אומר יהוה צבאות : מי-אתה הר-הנדול לפני זרבבד למישור והוציא את-האבן הראשה תשאורת חן חן לה :

הפסרת שלח לך כיהושע בסיומו :

וישלח יהושע בן-נון מן-השטים שלים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את-הארץ ואת-ירחו ויכלו ויבאו בית-אשה זונה ושמה רחב וישכבו-שמה : ויאמר למלך ירחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפור את-הארץ : וישלח מלך ירחו אל-רחב לאמר הוציא האנשים הבאים אליך אשר-באו לביתך כי לחפור את-כל-הארץ באו : ותקח האשה את-שני האנשים ותחבטו ותאמר בן-בני

אלי

בתוכך נאם-יהוה : ונלוו גוים רבים אל-יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתו בתוכך וידעת כי-יהוה צבאות שלחני אריך : ונחל יהוה את-יהוה חלקו על-אדמת הקדש ובחר עור בירושלם : הס-כל-בשר מפני יהוה בי נעור ממעון קדשו : ויראני את-יהושע הכהן הנדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד ער-ימינו לשמנו : ויאמר יהוה אל-השטן ויער יהוה בך השטן ויער יהוה בך הבחר בירושלם הלא זרה אוד מצל מאש : ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך : ויען ויאמר אל-העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מגליו ויאמר אליו ראה היגברתי מעליך עונך והלבש אהבה מחלצות : ויאמר ישימו צניף טהור על-ראשו וישימו הצניף הטהור על-ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד : ויעל מלאך יהוה ביהושע לאמר : מה-אמר יהוה צבאות אם-בדרכי חלך ואם את-משמרת תשמר וגם-אתה תדין את-ביתי וגם תשמר את-הצרי ונחתי קך מהלכים בין העמדים האלה : שמע-נא יהושע הכהן הנדול אתה ורעיף הישבים לפניך כי-אנשי מופת המה כי-הנני מביא את-עבדי צמה : כי-הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על-אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה ואם יהוה צבאות ומשתי את-יען הארץ-ההיא ביום אקד :

הפטרת שלח לך קרח

אֵלֵי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאֵין הַמּוֹת :
 וַיְהִי הַשָּׁעַר לְסוּדוֹ בַחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יִצְאוּ
 לֹא יָדַעְתִּי אַנְהָ הִלְכוּ הָאֲנָשִׁים וְדַפּוֹ מִהָר
 אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיָגוּם : וְהָיָא הַעֲלֵתֶם הַנֶּגֶה
 וְתִשְׁמַנֶּם בַּפֶּשֶׁתַי הַיֶּזֶץ הַעֲרֹכוֹת לָהּ עַל־
 הַנֶּגֶז : וְהָאֲנָשִׁים וְדַפּוֹ אַחֲרֵיהֶם הַרְדָּה הַיִּרְדּוֹן
 עַל הַמַּיַגְבְּרוֹת וְהַשָּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרַי בְּאֲשֶׁר
 יִצְאוּ הַיִּרְדָּפִים אַחֲרֵיהֶם : וְהִמְדָּה טָרַם
 יִשְׁכְּבוּן וְתִיָּא עֲלֵתָה גַלְיָהֶם עַל־הַנֶּגֶז :
 וְתֵאמַר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִי־נָחַן יְהוָה
 לְכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלָה אִימַתְכֶם עָלֵינוּ
 וְכִי נִמְנו כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם : כִּי
 שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מִי יִסֵּד
 סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וַיֵּאֲשֶׁר
 עֲשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בַּעֲבֹר
 הַיִּרְדּוֹן לְסִיחֹן וְלַעֲוֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם :
 וְנִשְׁמַל וַיִּמַּס לְבָבִנו וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ
 בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא־אֱלֹהִים
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת : וְעַתָּה
 הִשְׁבַּעְנוּ־נָא לִי בַיהוָה כִּי־עֲשִׂיתִי עִמָּכֶם
 חֶסֶד וְעֲשִׂיתֶם נִס־אִתְּם עִם־בֵּית אָבִי חֶסֶד
 וְנִחַתֶּם לִי אוֹר אֶמְרָת : וְהִחַתֶּם אֶת־אָבִי
 וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־אֲחֵי וְאֶת־אֲחֻזְתֵּי קְרִי אֲחֻזְתֵּי
 וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לְהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ
 מִמוֹת : וַיֵּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תִחַתְיֶכֶם
 לְמוֹת אִם לֹא תִנְיְהוּ אֶת־דְּבַרְנוּ זֶה וְהָיָה בְּתַת
 יְהוָה לָנוּ אֶרֶץ־הָאָרֶץ וְעֲשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד
 וְאִמְת : וְתוֹרִידֶם בַּחֲבֵל בְּעַד הַחֲלוֹן כִּי־בֵיתָהּ

בְּקִיר הַחֹמָה וּבְחֹמָה הַיְאִוִּי־שֶׁבַת : וְתֵאמַר
 לְהֶם הַתְּרָה לְכוּ פִן־יִפְגְּעוּ בְכֶם הַיִּרְדָּפִים
 וְנִחַבְתֶּם שָׁמָּה שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד־שֶׁב הַיִּרְדָּפִים
 וְאַחַר תִּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם : וַיֵּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים
 נִקִּים אֲנֵהֶנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ :
 הִנֵּה אֲנֵהֶנוּ בְּאֵיִם בְּאָרֶץ אֶרֶץ־תְּקֻנַּת הַטֹּט
 הַשְּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁוּי בְּחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדַתְנוּ בּוֹ
 וְאֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ וְאֶת־אֲחִיךָ וְאֶת כָּל־
 בֵּית אָבִיךָ תֵּאֲסֹפִי אֶלְיָךְ הַבַּיִתָּה : וְהָיָה כָּל־
 אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדְּלַתִּי בֵּיתְךָ הַחֹצֵה דְמוֹ בְּרֵאשׁוֹ
 וְאֲנֵהֶנוּ נִקִּים וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתְּךָ בְּבִירַת
 דְּמוֹ בְּרֵאשֵׁנוּ אִם־יִירָד תִּהְיֶה־דָּבָר :
 וְאִם־תִּנְדִּי אֶרֶץ־דְּבַרְנוּ זֶה וְהֵינּוּ נִקִּים
 מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ : וְתֵאמַר כְּדַבְרֵיכֶם
 בֶּן־דָּוִד וְתִשְׁלַחֶם וְיִלְכוּ וְתִקְשְׁוּ אֶת־תְּקֻנַּת
 הַשְּׁנִי בְּחֲלוֹן : וַיִּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הַתְּרָה וַיִּשְׁבוּ שָׁם
 שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד־שֶׁב הַיִּרְדָּפִים וַיִּבְקְשׁוּ
 הַיִּרְדָּפִים בְּכָל־הַהָרָד וְלֹא מָצְאוּ : וַיִּשְׁבוּ
 שָׁעֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ מִהָהָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ אֶת כָּל־
 הַמַּצְאוֹת אוֹתָם : וַיֵּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־
 נָחַן יְהוָה בְּיַדְנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְנִס־נִמְנו כָּל־
 יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ :

הפטרת ויקח קרח כשמואל א' כסימן י"א :

וַיֵּאמַר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם לְכוּ וְגַלְגָּל
 הַגִּלְגָּל וְנַחֲדַשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה :
 וַיִּלְכוּ כָּל־הָעָם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת־
 שְׁמוּאֵל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זִבְחִים
 שְׁלָמִים

שלמים לפני יהוה וישמה שם שאול וכל אנשי ישראל עד-מאד : ויאמר שמואל אל כר-ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עליכם מלך : ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני וקנתי ושבתי ובני הנס אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הנה : הנני עניו נגד יהוה ונגד משיחו את-שור' מי לקחתי וחקור מי לקחתי ואת-מי עשקתי את-מי רצותי ומרד-מי לקחתי כפר ואעלים עיניו וא'שיב לכם : ויאמרו לא עשקתנו ולא רצונו ולא לקחת מיד-איש מאומה : ויאמר אליהם עד יהוה בכל ועד משיחו היום הנה כי לא מצאתם בידו מאומה ויאמרו סור ויאמר עד : ויאמר שמואל אל-העם יהוה אשר עשה את-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבותיכם מארץ מצרים : ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל-צדקות יהוה אשר-עשה אתכם ואת-אבותיכם : כאשר-בא יעקב מצרים ויוצקו אבותיכם אל-יהוה וישלח יהוה את-משה ואת-אהרן ויוציאו את-אבותיכם ממצרים וישיבום במקום הזה : וישבחו את-יהוה אלהיהם וימכרו אדם בן סיסרא שר-צבא הצור וביד-פד-שתים וביד מלך מואב וילתמו בם : ויוצקו אל-יהוה ויאמרו קני ויאמר קטאנו כי עזבנו את-יהוה ונעבד את-הבעלים

ואת-העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך : וישלח יהוה את-ירבעל ואת-בן ואת-יפתח ואת-שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח : ותראו כי נחש מלך בני-עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי-מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם : ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והלה נתן יהוה עליכם מלך : אם תיראו את-יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את-פי יהוה והיתם גם-אתם וגם-המלך אשר-מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם : ואם לא תשמעו בקור יהוה ומריתם את-פי יהוה והיתה ידי-יהוה בכם ובאבותיכם : גם-עתה התיצבו וראו את-הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם : הלוא קציר-חטים היום אקרא אל-יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי-רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך : ויקרא שמואל אל-יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל-העם מאד את-יהוה ואת-שמואל : ויאמרו כל-העם אל-שמואל החפלל בעד-עבדך אל-יהוה אלהיך ואל-גמורת כי-יספנו על-כל-הטאתינו רעה לשאול לנו מלך : ויאמר שמואל אל-העם אל-תיראו אתם עשיתם את כל-הרעה הזאת אך אל-תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את-יהוה בכל-לבבכם : ולא תסורו כי אחת היתה

(*) (*) נח 58 אשר

הפטרות חקת

אשר לא יועילו ולא יצילו כִּי־תהוּ הַמָּה :
כִּי לֹא־יוֹשֵׁשׁ יְהוָה אֶרְצֵ־עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל כִּי הוֹצִיךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתְכֶם לֹו
לְעַם :

הפטרות חקת בשפטים כסימן י"א :

וּפְתַח הַגִּלְעָדִי הִלַּח גִּבּוֹר תִּיךְ וְהוּא בֶן־
אִשָּׁה זֹנְגָה וְיֹולֵד גִּלְעָד אֶת־יִפְתָּח :
וַתֵּלֶד אִשְׁת־גִּלְעָד לֹו בָנִים וַיְגַדְלוּ בְנֵי־הָאִשָּׁה
וַיִּגְרְשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לֹו לֹא־תִנְתָּר־
בְּבֵית־אֲבֵינוּ כִּי בֶן־אִשָּׁה אַחֲרַת אֶתָּה :
וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אֲחָיו וַיָּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב
וַיִּתְּלַקְטוּ אֶל־יִפְתָּח אַנְשִׁים רַיָּקִים וַיֵּצְאוּ
עִמּוֹ : וַיְהִי נַיִמִים וַיִּלְחַמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־
יִשְׂרָאֵל : נִיְהִי כְּאִשְׁר־נִלְחַמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־
יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכוּ זִקְנֵי גִלְעָד לִקְחַת אֶת־יִפְתָּח
מֵאֶרֶץ טוֹב : וַיֹּאמְרוּ לִיִּפְתָּח לָכֵה וְחַיִּיתָה
לָנוּ לְקַצֵּץ וּנְלַחֲמֶנּוּ בְּבְנֵי עַמּוֹן : וַיֹּאמֶר
יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שָׂנֵאתֶם אוֹתִי
וַתִּגְרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמִדֹּדַע בְּאַתֶּם אֵלַי עַתָּה
כְּאִשֶׁר צָר לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־
יִפְתָּח לָכֵן עַתָּה שְׁבֵנו אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ
וְנִלְחַמְתָּ בְּבְנֵי עַמּוֹן וְחַיִּיתָ לָנוּ לְרֹאשׁ כָּל־
יְשֵׁבֵי גִלְעָד : וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד
אִם־מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן
וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתָם לִפְנֵי אֲנֹכִי אֲהִיֶה לָכֶם
לְרֹאשׁ : וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח יְהוָה
יְהִיֶה שְׁמֵעַ בְּנִינֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ בֶּן־
גַּעֲשָׂה : וַיִּלֶּךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיִּשְׁיִמוּ

הַעַם אוֹרְתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצֵּץ וַיִּדְבֹר
יִפְתָּח אֶת־כִּלְיֵי־דַבְּרָיו לִפְנֵי יְהוָה בְּמִצְפָּה :
וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן
לֵאמֹר מַה־לִּי וְלִךְ כִּי־בָאתָ אֵלַי לְהִלָּחֵם
בְּאֶרֶצִי : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאָכָיו
יִפְתָּח כִּי־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרֶצִי בְּעִלּוֹתָיו
מִמִּצְרַיִם מֵאֶרְנוֹן וְעַד־תִּיבֵק וְעַד־תִּירְהֵן
וְעַתָּה הִשִּׁיבָה אֹתָהֶן בְּשָׁלוֹם : וַיִּוְסַף עוֹד
יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן :
וַיֹּאמֶר לֹו כֹה אָמַר יִפְתָּח לֹא־לָקַח יִשְׂרָאֵל
אֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן : כִּי
בְּעִלּוֹתֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּלֶּךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר עַד־
יַם־סוּף וַיָּבֹא קָדְשָׁה : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים
אֶל־מֶלֶךְ אַדּוּם לֵאמֹר אֲנִי־בָרַח־נָא בְּאֶרֶץ־ךָ
וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אַדּוּם וְגַם אֶרֶץ־מֶלֶךְ מוֹאָב
שָׁלַח וְלֹא אָבָה וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָדֵשׁ : וַיִּלֶּךְ
בְּמִדְבַר וַיִּסָּב אֶת־אֶרֶץ אַדּוּם וְאֶת־אֶרֶץ מוֹאָב
וַיָּבֹא מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ לְאֶרֶץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּ
בְּעֵבֶר אֶרְנוֹן וְלֹא־בָאוּ בְּגִבּוֹל מוֹאָב כִּי אֶרְנוֹן
גִּבּוֹל מוֹאָב : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־
סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן וַיֹּאמֶר לֹו
יִשְׂרָאֵל נִעְבְּרָה־נָא בְּאֶרֶץ־ךָ עַד־מְקוֹמִי :
וְלֹא־הָאֱמֹרִי סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּגִבּוֹלוֹ
וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶרֶץ־בְּרֵ־עַמּוֹ וַיִּתְּנֵי בִיהֶצָה
וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל : וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חַיִּי יִשְׂרָאֵל
אֶת־סִיחֹן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיָּכֹס
וַיִּירַשׁ יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ כָּל־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי וַיָּשֶׁב
הָאֶרֶץ חֲקִיא : וַיִּגְרְשׁוּ אֶת־בְּלַזְזַבְּבוֹל הָאֱמֹרִי
בְּמִדְבָרְךָ

במארגון

מארגון ועד היבך ומן המדבר ועד
 הירדן : ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש
 את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו :
 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו
 תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו
 מפנינו אותו יירש : ועתה הטוב שוב אתה
 מבלק בן צפור מלך מואב הרב רב עם
 ישראל אם גלתם גלתם בם : בשבת ישראל
 בחשבון ובכנותיה ובגדעור ובבמתיה ובכל
 הערים אשר על יד ארנון שלש מאות
 שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא :
 ואנכי לא הטאתי לך ואתה עשה אתי רעה
 להלחם בי ושפט יהוה השפט היום בין
 בני ישראל ובין בני עמון : ולא שמע מלך
 בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו :
 ותתי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד
 ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד ומצפה
 גלעד עבר בני עמון : ויזר יפתח נדר
 ליהוה ויאמר אם נתון נתן את בני עמון
 בידי : והנה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי
 לקראתי בשווי בשלום מבני עמון והיה
 לעתה והעליתיהו עולה : ויעבר יפתח אל
 בני עמון להלחם בם ונתנם יהוה בידו :
 ויבס מצחו ער ועד בואף מלית עשרים
 ציר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויבנעו
 בני עמון מפני בני ישראל :

והפסרת בלק כמרי עשר במיכה טימן ה :

והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו

וכי ידרך בארמונותינו ודקמנו עלי
 שבגדה דעים ושמונה נסיכי אדם : ודעו
 את ארץ אשור בחרב ואת ארץ ממדוד
 בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו
 וכי ידרך בגבולנו :

כאן מהחולים האשכנזים והספרדים :

והנה שארית יעקב בקרב עמים רבים
 כשל מאת יהוה כרביבים עלי
 עשב אשר לא יקוה לאיש ולא יחל לבני
 אדם : והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים
 רבים כארזיה בבקמות וער כפיר בעדרוי
 צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל :
 תרם ידה על צרקה וכל איבה יכרתו :
 והנה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסך
 מקרבך והאבדתי מרכבתך : והכרתי ערי
 ארצה וקרסתי כל מבצריך : והכרתי
 כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך :
 והכרתי פסילך ומצבותך מקרבך ולא
 תשתחוה עוד למעשה ידך : ונתשתי
 אשיריך מקרבך והשמדתי עריך : ועשיתי
 באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא
 שמעו : שמוע נא את אשר יהוה אמר
 קום ריב את ההרים ותשמענה הפבערות
 קולך : שמעו הרים את ריב יהוה והאנתים
 מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם
 ישראל ותובח : עמי מה עשיתי לה ומה
 הלאתיך ענה כי : כי העלתיך מאדן
 מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח

לפניך

לפניך את-משח אהרן ומרים : עמי זכר
 נא מה-יעץ בלק מלך מואב ומה-ענה
 אותו בלעם בן-בעור מן-השטים עד-הגלגל
 למען דעת צדקות יהוה : בקוה אקדם
 יהוה אבף לאלתו מרום האקדמנו בעולות
 בעגלים בני שנה : הירצה יהוה באלפי
 אילים ברבבות נחלי-שמן האתן בכורי
 פשעי פרי בטני הטאת נפשי : הניד לה
 אדם מה-טוב ומה-יהוה דורש ממך כי
 אס-עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת
 עם אלקיך :

הפטרות פנחס במלכוסא' בסיון י"ט

ויד יהוה היתה אל-אלהיו וישגם מחניו
 וירץ לפני אחאב עד-באכה וירעאלה :
 ונגד אחאב לאיזבל את כל-אשר עשרה
 אלהיו ואת כל-אשר חרג את-כל הנביאים
 בהרב : ותשלח איזבל מלאך אל-אלהיו
 לאמר בה-יעשון אלהים וכה יוסיפון כי-
 בערת מחר אשים את-גפשה כנפש אחד
 מהם : וירא וגם וילך אל-גפשו ויבא
 באר שבע אשר ליהודה ויגח את-גפרו שם :
 והוא הלך במדבר ברך יוס ויבא וישבתחת
 רתם אחד קרי אהת וישאל את-גפשו למות
 ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא-טוב
 אנכי מאבתי : וישכב פה-כוכ וישן תחרת
 רתם אחד והנה-ורה מלאך נגע בו ויאמר
 לו קום אכול : ויבט והנה מראשתיו עגת
 רצפים וצפתת מים ויאכל וישת וישב

וישקב : וישב מלאך יהוה שנית ויגע-בו
 ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך : ויגם
 ויאכל וישתה וילך בלח האכילה ההיא
 ארבעים יום וארבעים לילה עד הרה-אלהים
 חרב : ויבא-שם אל-המערה וילן שם והנה
 דבר-יהוה אליו ויאמר לו מה-לך פה
 אלקהו : ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
 צבאות כי-עזבו בריחך בני ישראל את-
 מזבחתיך הרסו ואת-נביאיך הרגו בהרב
 ואותר אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה :
 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה
 יהוה עבר ורית גדולה וחזק מפרק הרים
 ומשבר סלעים לפני יהוה לא-ברוח יהוה
 ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה : ואחר
 הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול
 דממה דקה : ויהי כשמע אלהיו וילט פניו
 באדמתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה
 אליו קול ויאמר מה-לך פה אלקהו : ויאמר
 קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי-עזבו
 בריחך בני-ישראל את-מזבחתיך הרסו
 ואת-נביאיך הרגו בהרב ואותר אני לבדי
 ויבקשו את-נפשי לקחתה : ויאמר יהוה אליו
 לך שוב לדרךך מדברת דמשק ובאת
 ומשחת את-חזאל למלך על-ארם : ואת
 יהוא בן-נמשי תמשח למלך על-ישראל
 ואת-אלישע בן-שפט מאבגל מחולה תמשח
 לנביא תחתיך : והיה הנמלט מחרב חזאל
 ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית

אלישע

אלו ישע : והשארתי בישראל שבעת אלפים
 כל הברכים אשר לא-כרעו לבעל וכל-
 הפה אשר לא-נשקלו : ונגד משם וימצא
 את-אלישע בן-שפט והוא חלוש שנים
 עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר
 ויגבר אלהיו אליו וישלך אדרתו אליו :
 ויגזב את-הבקר וילך אחרי אלהיו ויאמר
 אשקה-נא ל-אבי ולאמי ואלכה אחריך
 ויאמר לו כך שוב כי מח-עשיתי כך :
 וישב מאחריו ויסק את-צמד הבקר ויזבחהו
 ובקרי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו
 ויגס ויגד אחרי אלהיו וישרתהו :

הפטרות מטות כמותה האשכנזים והעפרדים דברי ירמיהו
 בירמי כסין א'

דברי ירמיהו בן-חלקיהו מן-הכהנים
 אשר בענתור בארץ בנימן :
 אשר היה דבר-יהוה אליו בימי יאשיהו
 בן-אמון מלך יהודה בשלש-עשרה שנה
 למלכו : ויהי בימי יהויקים בן-יאשיהו
 מלך יהודה ער-תם עשת-עשרה שנה
 לצדמניהו בן-יאשיהו מלך יהודה ער-גלות
 ירושלם בחדש החמישי : ויהי דבר-יהוה
 אלי לאמר : במצרים ויחיה אצורך בבטן
 ידעתה ובשרם תצא מרחם הקדשתיך נביא
 לגוים נחמך : ואמר אהה אדוני יהוה הנני
 לא-ידעתה דבר כי-גער אנכי : ויאמר
 יהוה אלי אל-תאמר גער אנכי כי על-כל-
 אשר אשקחך מלך וארץ כד-אשר אצוה

הבקר : אל-תירא מפניהם כי אחף אני
 להצילך נאס-יהוה : וישלח יהוה ארת ידו
 ונגע על-פך ויאמר יהוה אלי הנני נתתי
 דברי בפיך : ראה הפקדתיך היום הנה
 על-הגוים ועל-הממלכות לנתוש ולנתוץ
 ולהאבד ולהרוס לבנות ונגטוע : ויהי
 דבר-יהוה אלי לאמר מה-אתה ראה
 וירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה : ויאמר
 יהוה אלי היטבת לדאות כי-שקד אני על-
 דברי לעשותו : ויהי דבר-יהוה אלי שנית
 לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני
 ראה ופניו מפני צפונה : ויאמר יהוה אלי
 מצפון תפתח הקרעה על-כל-ישובי הארץ :
 כי הגני מרא לכל-משפחות ממלכות
 צפונה נאס-יהוה ובאו ונתנו איש כסאו
 פתח ושערי ירושלם ועל כל-חומתי הסביב
 ועל כל-ערי יהודה : ודברתי משפטי
 אותם על כל-דעתם אשר עבדוני ונקטרו
 לאלהים אחרים וישמחו למעשי ידיהם :
 ואמרתי תאזור מתניף וקמת ודברת אליהם
 את כל-אשר אנכי אצוה אל-תחת מפניהם
 פן-אחתך לפניהם : ואני הנני נתתיך היום
 לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולהמות נחשת
 על-כל-הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה
 ולעם הארץ : ונלחמו אליך ולא-יוכלו
 לך כי-אתה אני נאס-יהוה להצילך :
 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר : הלוך וקראת
 באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי

לך חסד נעורויד אהבת כלולתיך לכתך
אחלי במדבר בארץ לא זרוקה : קדש
ישראל ליהנה ראשית תבואתה כל-אכלו
יאשמו רעה תבא אליהם נאס-יהנה :

הפטרות ואלה מסעי כמנהג האשכנזים והספרדים בירמיה
כס"ב ב :

שמעו דברי-יהוה בית-יעקב ובר-
משפחות בית ישראל : כה' אמר
יהוה מה-מצאו אבותיכם בי עול כי קהאו
מגלי וילכו אחרי החבל ויהבלו : ולא
אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים
המוליד אתנו במדבר בארץ צרבה וישוהה
בארץ צנה וצלמות בארץ לא-עבר בה איש
ולא-ישב אדם שם : ואביא אתכם אל-
ארץ הפרמ- לאכל פריה וטובה ותבאון
ותשמאו את ארצי ונתלתי שמתם לתועבה :
הקהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה
לא ידעו וקרגים פשעו כי והנביאים נבאו
בגל ואחרי לא-יועילו הלכו : לכן עד
ארכי אתכם נאס-יהוה ואת-בני בניכם
ארכי : כי עברו אי-כתים וראו וקתר שלהו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת :
התימיר נוי אלהים והמה לא אלהים ועמי
המיר כבודו בלוא יועיל : שמו שמים על-
זאת וסגרו חרבו מאד נאס-יהוה : כי-
שתים רעות עשה עמי את-עובי מקור
בנים פנים לחצב להם בארות בארת נשכרים
אשר לא-זכרו תמים : העבד ישראל אס-

יליד בית הוא מדוע תנה פה כס"ב לבו :
עליו ושאונו כפרים נתנו קולם ונשיחו ארצו
לשמה עקרו נצחוקרי נצחה מפלי ישב :

בס-בני-נף והתפנתס קרי ומהפנס ירעיד קרקר :
הלוא זאת תעשה-לך עובד את-יהוה
אלהיך בעת מולכך בדרך : ועתה מה-לך
דבר מצרים לשמות מי שקור ומה-לך
לדבר אשור לשמות מי נקר : תסרה
קעתך ומשבותיך תוכחד ודעי וראי כי-רע
קמץ בוק נמר עובד את-יהוה אלהיך ולא
פחדתי אליך נאס-אדני יהנה צדקות :
כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרותיך
ותאמרו לא אעבור קרי אעבוד כי על-כך-
בכעה נבחה ותסת כל-עץ רענן את צעה
זנה : ואנכי נשיעתיך שורקלה ורע אמת
ואיד נתפכת לי סורי הגפן נכרעה : כי אס-
הכבסי בנחר ומרבילך ברית נכתם עובד
לפני נאס אדני יהוה : איך תאמרו לא
נטמאתי אחרי הבגלים לא הלכתי ראי
דרבך בנאי דעי מיה עשית בקרה קלר
משרכת דרכיה : פרה' לפד מדבר באות
נפשה קרי נפשו שאפה רוח תאנתה מי
וישבנה כל-מבקשיה לא ויעפו בקדשה
ומצאוניה : מנעי רגלך מרחף וירוד קרי
ונורגך מצמאה ותאמרי נושא' לוא כי-
אתכתי זרים ואחריהם אקך : כבשרת נגב
כי ימצא בן הבישו בית ישראל תמה
מלביהם שריהם וכהניהם ונביאיהם :
אמרים

אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתי וילדתי כי פנו אל ערף ולא פנים ובעת קצתם אמרו קומה והושיענו : ואנה אלהיך אשר עשית לד נקומו אס-יושיעך בעת קצתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה :

כאן מסיימין ההפטרה כל הקהלות אכל האשכנזים מרגלים ואומרים זה הפסוק :

הנזוא מעמדת יתירי קראתי לוי אבי אלוף נערי אקה :

והספרדים מרגלים ואומרים אלו הפסוקים

אס-תשוב ישראל ונאס-יהוה אלי תשוב ואס-תסיר שקוציך מפני ולא תגוד : ונשבעת חי-יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים וכו' ותהללו :

הפטרת מסעי כמנהג ק"ק איטליאני ביהושע כסימן י"ט

אלה הפחלת אשר-נהלתי אלעזר הכהן ויהושע בן-נון וראשי האבות למשות בני-ישראל בנורתי בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד וכלו מחלק את-הארץ : ונדבר יהוה אלי-יהושע לאמר : דבר אל-בני ישראל לאמר תנו לכם את-ערי המקלט אשר-דברתי אליכם ביד-משה : לנוס שמה רוצח מכה-נפש בשננה בבלי-דגת והני לכם למקלט מנאל הדם : ונס אל-אחתי מהערים האלה ועמד פתח שער

העיר ודבר באזני זקני העיר-היא את-דבריו ואספו אתו העיריה אליהם ונתנו-לו מקום וישב עמם : וכי-תדף נאל-הדם אחריו ולא ינסגרו את-הרצח בידו כי בכלי-זערת הכה את-הגהו ולא שגא הוגא לז מתמול שלשום : וישב בעיר-היא עיר-עמדו לפני העדה למשפט ער-מות הכהן הגדול אשר-יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח וביא אל-עירו ואל-ביתו אל-העיר אשר-נס משם : ונקדשו את-קדש בגליל בהר נפתלי ואת-שכם בהר אפרים ואת-קרית ארבע היא חברון בהר יהודה : ומגבר לירבן ורחו מזרחה נתנו את-בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת-ראמות בגלעד ממטה נד ואר-טולומי גלון בבשן ממטה מנשה : אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגור הגר בתוכם לנוס שמה כל-מכה-נפש בשננה ולא ימות ביד נאל-הדם עד-עמדו לפני העדה : והישו ראשי אבות הלויים אל-אלעזר הכהן ואל-יהושע בן-נון ואל-ראשי אבות המשות לבני ישראל : ודברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד-משה לתת לנו ערים לשבת ומגדשיהן לבקמקמו : ונתנו בני-ישראל ללוים מנחלתם אל-פי יהודה את-הערים האלה ואת-מגדשיהן :

סדר קריאת הפרשיות

ל"ז בתמוז קורין שלשה בני אדם בפרשת חזיהל עד אשר
אני עושה עמך ואין מדלגין מעשה העגל
וכאשכנז מדרגין :
במנחת קורין ויחל ומדלגין כמו שמדלגין בשאר התעניות :
לראש חדש כשהל ראש חדש בחול קורין ארבעה בני
אדם בפרשת פנחס מן ארץ קרבני להמי
לאשי עד יעשה ונסכו : ואם הל בשבת המפטיר קורא בס"ת
שניה מן וביום השבת עד יעשה ונסכו :

לשבעות ביום א' קורין חמישה בני אדם בפרשת יתרו מן
בחדש השלישי עד לא הגלה ערובך עליו :
ומפטיר קורא בפרשת פנחס וביום הבכורים עד חמישים יהיו
לכס ונסכ הם :
ביום שני קורין חמישה בני אדם בפרשת ראה מן כל הבכור עד
סוף הפרשה : ואם הוא שבת קורין שבעה ומהחילין אשר
העשר : ומפטיר קורא וביום הבכורים כדאמול :

ברכות שאומרים קודם ההפטרה ולאחריה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם
הנאמרים באמת : ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשרה עבדו ובישראל
עמו ובנביאי האמת וצדק :

וכשיסיים ההפטרה יאמר

ברוך אתה יי מלך העולם ועד : ברוך אתה יי מלך דוד :
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הנה שנתת לנו יי אלהינו
לקדושה ולמנוחה לקבוד ולתפארת : על
הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים
אותך ותברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם
ועד : ברוך אתה יי מקדש השבת :
לשבעות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור
כל העולמים צדיק בכל הדורות
הארץ הנאמן האומר והעושה המדבר
והמקיים שכל דבריו אמת וצדק : נאמן
אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך ודבר
אחד מדבריך אהור לא ישוב ריקם כי אל
מלך נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יי האל
הנאמן בכל דבריו :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים
ועל יום השבת הזה ועל יום חג השבעות
הנה שנתת לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה
לששון ולשמחה לקבוד ולתפארת : על
הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים
אותך ותברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם
ועד : ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל
והזמנים :

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת
גפיש תושיע במהרה בימינו ברוך
אתה יי משמח ציון בבניה :
שמחינו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך :
במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב
זר ורא ינתלו עוד אחרים ארץ כבודו :
כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבד